

OPĆI PODATCI			
IME I PREZIME	Katarina Dinješ Gros		
Naziv studija	Poslijediplomski sveučilišni studij Književnost i kulturni identitet		
Matični broj	222		
Odobranje teme za stjecanje doktorata znanosti <i>(staviti križić u polje)</i>	☒ u okviru doktorskog studija	☐ izvan doktorskog studija	☐ po osnovi znanstvenih dostignuća
Ime i prezime majke i/ili oca	Jasna Dinješ i Tomislav Dinješ		
Datum i mjesto rođenja	9. ožujka 1979.		
Adresa	Bakarska 30, 31000 Osijek		
Telefon / mobitel	031/574-659		
e-pošta	katarina.dinjes-gros@skole.hr		
ŽIVOTOPIS			
Obrazovanje <i>(od novijega k starijem datumu)</i>	2014.-danas – Filozofski fakultet u Osijeku, Poslijediplomski studij Književnost i kulturni identitet 1997.-2002. – Pedagoški fakultet u Osijeku (profesor hrvatskoga jezika i književnosti) 1993.-1997. – Medicinska škola Bjelovar 1992.-1993. – II. osnovna škola Bjelovar 1991.-1992. – Osnovna škola Miroslava Mrkše (Zagreb) 1985. -1991. – Osnovna škola „Vladimir Nazor“ (Vukovar)		
Radno iskustvo <i>(od novijega k starijem datumu)</i>	2003.-danas – profesorica hrvatskoga jezika i književnosti u Strukovnoj školi Vukovar u Vukovaru 2002. – profesorica hrvatskoga jezika i književnosti u Osnovnoj školi Mitnica u Vukovaru		

<p>Popis radova</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Šundalić, Zlata – Dinješ Gros, Katarina, <i>Komedije Marina Držića na vojvođanskoj kazališnoj sceni</i>, u: Krležini dani u Osijeku 2015. – Hrvatska drama i kazalište u inozemstvu, Prvi dio, priredio Branko Hećimović, Zavod za povijest hrvatske književnosti, kazališta i glazbe HAZU – Odsjek za povijest hrvatskog kazališta, Zagreb – Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku – Filozofski fakultet, Osijek, Zagreb – Osijek, 2016, str. 31.-49., ISBN 978-953-347-128-0 (cjelina), ISBN 978-953-347-129-7 (dio 1.) 2. Dinješ Gros, Katarina, <i>Zavičaj, rat i intima u kratkim pričama i kolumnama Julijane Adamović</i>, u: Dani Balinta Vujkova – dani hrvatske knjige i riječi, Zbornik radova sa znanstvenih skupova 2015. i 2016. Zbornik uredila Katarina Čeliković. Nakladnik: Hrvatska čitaonica. Tisak: Printex. Subotica, 2017, str. 87.-101., ISBN 978-86-84783-31-0 3. Šundalić, Zlata – Dinješ Gros, Katarina, <i>O propovjedničkoj flori</i>, u: Nitko sebi sudac, Zbornik radova sa znanstveno-stručnog skupa „Fra Bernardin Leaković: o 200. obljetnici smrti“, Bošnjaci, 7. studenog 2015., Kolo <i>Zrcalo prošlosti</i>, knjiga 5, urednice knjige: Zlata Šundalić i Ljiljana Kolenić, Filozofski fakultet Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku, Općina Bošnjaci, Osijek – Bošnjaci, 2017, str. 147.-182., ISBN 978-953-314-104-6 4. Dinješ Gros, Katarina, <i>Suvremeno hrvatsko dramsko pismo u subotičkom kulturnom ozračju</i>, u: Nova riječ, časopis za književnost i umjetnost, godište V., br. 1-2, Zavod za kulturu vojvođanskih Hrvata, Subotica, Alfagraf, Petrovaradin, Subotica, 2017, str. 139.-152., ISSN 2334-8208
<p>Popis aktivnih sudjelovanja na kongresima</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Znanstveno-stručni skup „XIV. Dani Balinta Vujkova – dani hrvatske knjige i riječi“, Subotica, 23.-24. listopada 2015. - naslov izlaganja: Katarina Dinješ Gros, <i>Zavičaj, rat i intima u kratkim pričama i kolumnama Julijane Adamović</i> 2. Znanstveno-stručni skup „Fra Bernardin Leaković: o 200. obljetnici smrti“, Bošnjaci, 7. studeni 2015. - naslov izlaganja: Zlata Šundalić – Katarina Dinješ Gros, <i>O propovjedničkoj flori</i> 3. „Krležini dani u Osijeku 2015. – Hrvatska drama i kazalište u inozemstvu“, Osijek, 7.-9. prosinca 2015. - naslov izlaganja: Zlata Šundalić – Katarina Dinješ Gros, <i>Komedije Marina Držića na vojvođanskoj kazališnoj sceni</i> 4. Znanstveno-stručni skup „XVI. Dani Balinta Vujkova – dani hrvatske knjige i riječi“, Subotica, 20.-21. listopada 2017. - naslov izlaganja: Katarina Dinješ Gros, <i>Suvremeno hrvatsko dramsko pismo u subotičkom kulturnom ozračju</i>
<p>NASLOV PREDLOŽENE TEME</p>	
<p>Hrvatski</p>	<p>Kontekst i intertekst književnog opusa Antuna Josipa Kneževića</p>

Engleski/njemački (za one koji žele da im se odobri pisanje doktorske disertacije na stranom jeziku)	
Jezik na kojem će se pisati disertacija	Hrvatski jezik
OBRAZLOŽENJE TEME	
Sažetak na hrvatskom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	<p>Književna historiografija hrvatsku književnost 18. st. određuje kao književnost čije su bitne značajke stilski pluralizam i regionalizam. U doktorskom će radu pozornost biti usmjerena na književnokulturni rad u Slavoniji 18. stoljeća. U navedenu kontekstu živio je i stvarao Antun Josip Knezović (Osijek, ? – ?, 1764.) koji se u ovom radu nalazi u središtu pozornosti i to stoga što u znanstvenoj literaturi još do danas nema monografsku obradu. U Knezovićevoj se bio-bibliografiji nalaze određene praznine zbog čega će se u radu istraživati njegov životopis i književni rad, koji će zatim biti smješten u kontekst hrvatske književnosti u Slavoniji 18. st. Istraživat će se i analizirati Knezovićeva tiskana djela (molitvenik i 3 nabožna spjeva) i rukopisna ostavština (3 rukopisa). U potpunosti će se u (pre)vrednovanju djela Antuna Josipa Knezovića u povijesti stare hrvatske književnosti.</p>
Sažetak na engleskom/njemačkom jeziku (maksimalno 1000 znakova s praznim mjestima)	
Uvod (maksimalno 2000 znakova s praznim mjestima)	
<p>Naglašeni regionalni karakter obilježio je hrvatsku književnost 17. i 18. stoljeća. U postojeće barokne krugove: dubrovačko-dalmatinski, ozaljski i kajkavski, nakon oslobođenja od Turaka, integrira se i Slavonija. U slavonskoj kulturnoj sredini 18. stoljeća književno su djelatni pisci iz redova svećenstva, ponajprije franjevac i isusovac. Tijekom prve polovice 18. stoljeća objavljuju nabožne knjige namijenjene vjerskom i moralnom poučavanju naroda (molitvenici, katekizmi, tumačenja evanđelja). U drugoj polovici 18. stoljeća pišu se i drugi žanrovski modeli nabožne pučke književnosti (vjerskopolemički, hagiografski, homiletički tekstovi, propovijedi o kršćanskom nauku). Iskorak u sve popularniju svjetovnu tematiku značio je i nove žanrovske forme (svjetovna epika pučkog tipa, rukopisne pjesmarice, vinske pjesme, svjetovna lirika, religiozna drama). Navedeni žanrovski inventar uočava se kod fra Josipa Stojanovića (propovijed, vjerska polemika), fra Ivana Velikanovića (pobožna drama), a poslije Matije Antuna Relkovića i Vida Došena (svjetovna epika). Djela nabožnoga karaktera pisao je i Osječanin Antun Josip Knezović, vjerski pisac i metropolitanski kanonik kaločke nadbiskupije. Povijesti književnosti uglavnom ga spominju kao pisca molitvenika i kao autora triju hagiografskih spjevova, no u sjeni je ostala njegova prevoditeljska djelatnost. Knjižice F. Harleta koje je s njemačkoga jezika prevodio na slavni »ilirički jezik« (Lilian i Ljubica plemenitog mirisa, 1754. /dva rukopisa/ i Lilian od nebesa i lipa</p>	

ružica, 1760. /jedan rukopis/) ostale su neobjavljene i dosad neistražene. S književnoteorijske razine one su vrijedne i otvaraju novi pogled na Knezovićeve tematske interese i žanrovske ambicije, ali i dopunjuju genološku sliku slavonske književnosti 18. stoljeća (proza). U radu će se stoga pokušati dati što potpunija bio-bibliografska slika ovoga zavičajnika i to tako što će se u do danas dostupne književnopovijesne podatke ugrađivati novi na temelju provedenih arhivskih istraživanja. U potpunosti je bio-bibliografska slika o Antunu Josipu Knezoviću pokrenut će i (pre)vrednovanje njegova mjesta i značenja u dijakroniji nacionalne književnosti.

Pregled dosadašnjih istraživanja (maksimalno 5000 znakova s praznim mjestima)

Pregledom dosadašnjih istraživanja koja su se bavila djelom Antuna Josipa Knezovića uočava se da su o njemu pisali znanstvenici koji su istraživali i analizirali slavonsku književnost 18. stoljeća, počevši od Josipa Jakošića, Josipa Forka, Tome Matića, Nikole Andrića, do Stanislava Marijanovića, Dunje Fališevac, Pavla Pavličića, Zlate Šundalić i Milovana Tatarina. Neki se autori u svojim književnopovijesnim i književnoznanstvenim radovima bave literarnom djelatnošću Antuna Josipa Knezovića, ponajprije njegovim hagiografskim spjevovima i molitvenikom, nastojeći istovremeno spasiti od zaborava i malobrojne činjenice iz piščeve biografije ili prikladnije *kratkopisa*. Tako Josip Forko u *Črticama iz slavonske književnosti u XVIII. stoljeću (Izvešće o kralj. velikoj realci u Osijeku koncem školske godine 1886./7., 1887.)* analizira Knezovićeve hagiografske spjeve *Život sv. Ivana od Nepomuka*, stavljajući naglasak više na sadržajnu razinu, a manje na kompozicijsku, jezičnu i stilsku. Forko kaže da se njegovo djelo *ne odlikuje niti pjesničkim poletom niti ljepotom stihova*. M. Pavić u članku *Književna slika Slavonije u 18. vijeku (Glasnik Biskupija Bosanske i Srijemske, 1889.)* informativno navodi kaločkoga kanonika i njegov molitvenik *Put nebeski* spominjući njemu poznata 4 izdanja molitvenika kao potvrdu njegove popularnosti među pukom u Ugarskoj i Slavoniji.

U prvoj polovici 20. stoljeća Tomo Matić Knezovića ocjenjuje kao *ponajplodnijeg pisca svetačkih života*, navodeći hagiografske spjeve (*Život sv. Ivana od Nepomuka, Život sv. Olive i Život sv. Genuveve*), a istovremeno mu zamjerajući slabu versifikaciju i razvučenu naraciju (Tomo Matić, *Prosvjetni i književni rad u Slavoniji prije preporoda*, 1945.). Za razliku od molitvenika, koji je prema riječima M. Pavića postigao uspjeh među pukom, Knezovićeve obrade motiva progonjenih žena nije naišla na sličan interes čitateljske javnosti. T. Matić dvadeset godina poslije u svome radu *Motiv Genuveve u starijoj hrvatskoj književnosti* (1968.) obuhvatnije navodi različite pisane inačice ove stare latinske legende o patnici i svetici Genuvevi kojom se u 17. stoljeću bavio i francuski isusovac René de Cerisiers bogato je nakitivši čudesima. Nadalje, Tomo Matić opisuje popularnost ove legende u Njemačkoj i Nizozemskoj. U Knezovićevoj obradi motiva svete Genuveve autor opaža njegovu umješnost u prožimanju njemačke i nizozemske inačice legende. Analizom Knezovićeve hagiografske spjeve o svetoj Olivi i svetoj Genuvevi bavio se i Milovan Tatarin. Važno je istaknuti njegov znanstveni rad *Hagiografski spjev o svetoj Olivi Antuna Josipa Knezovića* (2002.) u kojemu donosi transkripciju Knezovićeve spjeva, prilagođavajući ga grafijski suvremenom hrvatskom književnom jeziku, a time i suvremenom čitatelju. U svojoj knjizi *Zaboravljena Oliva* (1999.) Milovan Tatarin detaljno analizira poetičke osobine istoga spjeva. Tijekom druge polovice 20. stoljeća Knezovićem su se bavili osječki znanstvenici: Stanislav Marijanović, Zlata Šundalić i već spomenuti Milovan Tatarin ukazujući pritom na idejno-tematske, poetičke i žanrovske osobitosti njegovih nabožnih djela. Uz Šimuna Mecića, Antun Josip Knezović je prema riječima Stanislava Marijanovića indikativno imenovan *preusmjeriteljem hrvatske književnosti u Slavoniji*, obnoviteljem koji slavonsku književnost, nakon burnog vremena pod Turcima, cijepi Gundulićevim književnim radom i unosi u nju duh revitalizirajuće nabožne riječi. Sjeme tradicionalne dubrovačke nabožne književnosti, ali i jezičnog idioma, štokavštine, sije na opustjelo slavonsko tlo. Navodeći Knezovićeve djela, Marijanović uočava utjecaje baroknog nabožnog pjesništva s hrvatskoga juga i to kroz Knezovićevo parafraziranje Gundulićevih stihova do pojednostavljenja kako bi uspjelije doprlo do priprostog pučkog uha. *Verse od himbenog i lažljivog svita* Marijanović drži pretečom Došenove *Aždaje sedmoglave*, a u Knezovićevoj skrbi za *slavni ilirički narod i jezik* otvaraju se identitetska pitanja te se izjednačavaju pojmovi književnosti i naroda, naroda i jezika.

Knezovićeve molitvenik *Put nebeski* (1818.) analizirala je Zlata Šundalić u znanstvenom članku *Molitvena knjiga pod imenom Put nebeski Antuna Josipa Knezovića* (1996.). Riječ je o molitveniku koji je autorica

svrstala u slavonsku kulturnu sredinu u knjizi *Studenac nebeski. Molitvenici u hrvatskoj književnosti od 16. do kraja 18. stoljeća (s posebnim osvrtom na Antuna Kanižlića)* (2003.). U *Studencu nebeskom* bibliografija molitvenika broji oko 120 jedinica i pristupa im se prvenstveno kao književnopovijesnom i književnoestetskom fenomenu.

Kada je riječ o osobnim podacima Antuna Josipa Knezovića i o njegovoj rukopisnoj ostavštini, otvaraju se nove mogućnosti za popunjavanje postojećih biografskih lakuna, ali i za usustavljanje i kompletiranje autorovih bibliografskih jedinica.

Cilj i hipoteze istraživanja (maksimalno 700 znakova s praznim mjestima)

Cilj je ovoga rada istražiti, analizirati i cjelovito prikazati književno stvaralaštvo Antuna Josipa Knezovića. Radom se žele popuniti i praznine iz Knezovićeve *kratkopisa*.

Hipoteze istraživanja su:

- a) arhivsko istraživanje pridonijet će potpunijoj rekonstrukciji Knezovićeve životopisa i bibliografije
- b) analiza Knezovićevih djela potvrdit će regionalizam i stilski pluralizam hrvatske književnosti 18. stoljeća u Slavoniji
- c) analiza dosad neistražene Knezovićeve rukopisne ostavštine otkrit će citatne relacije između piščeva teksta i europskih književnih uzora
- d) analiza Knezovićevih djela (molitvenik, nabožni spjevovi, rukopisna ostavština) bit će podloga za njegovo (pre)vrednovanje u kontekstu pisaca stare hrvatske književnosti

Korpus i metodologija istraživanja (maksimalno 6500 znakova s praznim mjestima)

U radu će pozornost biti usmjerena na istraživanje biografije i bibliografije Antuna Josipa Knezovića u kontekstu hrvatske književnosti u Slavoniji 18. stoljeća u odnosu na žanrovsku, tematsko-motivsku, kompozicijsku i stilsku razinu njegovih djela. Koristit će se tiskana izdanja i rukopisna ostavština koja se čuva u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, Knjižnici Muzeja Slavonije u Osijeku i u Sveučilišnoj knjižnici u Budimpešti. Knezovićeva će se djela promatrati kao reprezentativni spomenici svojega vremena, stoga će se na početku rada razjasniti društveno-povijesni i književno-kulturološki činitelji koji su obilježili slavonski i ugarski prostor 18. st. te utjecali na njegovo stvaralaštvo.

Biografski podatci o Knezoviću nastojat će se popuniti istraživanjem u Državnom arhivu u Osijeku temeljitim pretraživanjem dostupnih matičnih knjiga rimokatolika, a nastaviti u Kaloči gdje ovaj vjerski pisac od 1752. aktivno djeluje.

U prvoj fazi istraživanja, naglasak će se staviti na rekonstrukciju piščeva života radi usustavljanja dosad nepoznatih podataka, a koji se prvenstveno odnose na Knezovićevu godinu rođenja i mjesto smrti. Ova će se faza istraživanja osloniti na pozitivistički metodološki instrumentarij, prije svega biografsku metodu koju je u 19. st. začeo Charles-Augustin de Sainte-Beuve poimajući književno djelo kao tvorevinu piščeve složene osobnosti. Metodom biografizma kronološki će se istražiti piščeva geobiografija (Osijek, Petrovaradin, Gara, Baja, Kaloča). Istraživanje primarne arhivske građe obuhvatit će sustavno proučavanje dostupnih matičnih knjiga rimokatolika u Državnom arhivu u Osijeku za razdoblje od 1693. – 1720. i to župe Tvrđa i Donji grad. Analiza primarne arhivske i knjižnične građe uključit će i prijevod s latinskoga na hrvatski jezik radi rasvjetljavanja mjesta i okolnosti Knezovićeve smrti.

U radu će se analizirati Knezovićeve književne ostavštine koja obuhvaća tiskana i rukopisna djela. Tiskana djela čine jedan molitvenik (u dva izdanja) i tri nabožna spjeva. Riječ je o prvom izdanju Knezovićeve molitvenika *Duhovno nemoj se zaboravit od mene illi knjixica molitvena koja se zove Put nebeski. Iz razliciti knjixicah izabrana i u iedno sastavita...* (Budim, 1746.) koji se čuva u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu pod signaturom R II E-8 – 184 te o drugom izdanju molitvenika pod nazivom *Molitvena knyga pod imenom Put nebeski* (Budim, 1818.) koji se čuva u Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu pod signaturom R II E 8 -88. U odnosu na nabožne spjevove riječ je o sljedećim naslovima: *Život sv. Ivana od Nepomuka* (1759.), *Život sv. Olive* (1761.) i *Život sv. Genuveve* (1761.).

U radu će se istraživati do danas neistražena rukopisna ostavština Knezovićevih djela koja se čuva u

Sveučilišnoj knjižnici u Budimpešti. Riječ je o tri rukopisa katalogizirana pod signaturama - A 226, A 227 i A 228:

A 226 „*Lilian i ljubica plemenitog mirisa koiega svitu ostavisse i naresisse knixica miseca februara ili veliacse imaiucs dvadeset i osam dana*“, 1754.

A 227 „*Lilian i ljubicsa plemenitog mirisa koiega svitu ostavise, nakitise i narese knixicsa miseca marta ili oxuyak imaiucs trideset i jedan dan*“, 1754.

A 228 „*Lilian od nebesa i lipa ruxica na svitu ostavisse razkossnog mirisa knixica miseca aprila ili travan*“, 1760.

Analiza molitvenika *Duhovno nemoi se zaboravit od mene iliti knjixica molitvena koia se zove Put nebeski* (Budim, 1746.) obuhvatit će istraživanje njegove zastupljenosti u književnopovijesnoj i književnoznanstvenoj literaturi te njegov značaj s obzirom na namjenu, prostor i vrijeme. Nadalje, molitvenik će se tipologizirati, opisati njegovi vanjski i unutarnji bibliografski elementi te navesti tip čitateljstva (recipijent) kojemu je namijenjen. Nakon analize prvog izdanja molitvenika iz 1746., slijedilo bi usporedno čitanje i komparativna analiza prvog i drugog izdanja (Budim, 1818.), s namjerom zapažanja njihovih sličnosti, razlika i dopuna. Usporedit će se i zastupljenost pojedinih svetaca kao provodna nit rukopisne ostavštine i prvog poglavlja molitvenika iz 1746. godine pod imenom *Od godišta* u kojemu se donosi kalendar. Završna faza obuhvatit će pregled rezultata istraživanja i njihovu sintezu.

Veća pozornost bit će posvećena istraživanju Knezovićevih rukopisnih tekstova o kojima se do danas samo govorilo bez izravnog uvida. Rukopisima (signature: A 226, A 227, A 228) Knezovićevih prijevoda knjižica F. Harleta prvo će se kao dio pripremljenih radova, pristupiti postupkom transkripcije modernom latiničnom grafijom, ne mijenjajući jezik književnih djela i čuvajući grafijska pravila koja je postavio Tomo Matić priređujući spjev *Život svete Genuveve* te Milovan Tatarin transkribirajući hagiografski spjev *Život svete Olive*. Analiza rukopisa u prvoj će fazi obuhvatiti tri činitelja književnosti: autora, tekst i recipijenta. Prvom činitelju književnosti, autoru, pristupit će se prije svega s posebnom zadaćom (raz)otkrivanja izvornosti, preciznije autografa, a potom analizom predgovora s tipičnim autorskim topoiima skromnosti. Analiza rukopisne ostavštine obuhvatit će žanrovsku klasifikaciju normiranu kroz sadržajni aspekt djela, o čemu je pisao Pavao Pavličić u *Raspravama u hrvatskoj baroknoj književnosti*. Na isti će se način u rukopisima ispitati tematsko-motivski sloj, poetička ishodišta te proučavati stil. Slijedi i osvrt na poziciju pripovjedača, proučavanje aktera svojstvenih kršćanskoj hagiografskoj i pasionskoj tradiciji (o čemu je pisala i Dunja Fališevac u *Hrvatskoj srednjovjekovnoj prozi*), tipologizacija svetačkih kušnji, grijeha i kazni, predodžbe flore i faune te antropomorfizacije životinja. Na isti će se način istražiti svrha i namjena rukopisa te pristupiti trećem činitelju književnosti – recipijentu. Slijedi istraživanje Knezovićevih književnih uzora (F. Härl, R. P. Bollandus) u njegovoj rukopisnoj ostavštini. Vanjski citatni signali (pozivanje na izvore te bilješke u donjem rubu poglavlja) otkrivaju piščevu upućenost u europsku književnu baštinu, pokazatelj su ozbiljnosti njegova književnoga rada i primjer znanstvene citatnosti. U Knezovićevoj se rukopisnoj ostavštini uz interliterarne, uočavaju i interlingvalni citati, a citatne će se relacije istražiti prema modelima koje je ponudila Dubravka Oraić Tolić u *Teoriji citatnosti* (1990.). Pretpostavlja se da će Knezovićev književni opus potvrditi regionalizam te da će intertekstualne relacije njegovih rukopisa potvrditi i otvorenost slavonske književnosti 18. st. prema zapadnoeuropskom književnom kontekstu.

Očekivani znanstveni doprinos predloženog istraživanja (maksimalno 500 znakova s praznim mjestima)

Očekuje se da će provedeno istraživanje upotpuniti Knezovićev životopis, dopuniti piščevu bibliografiju, aktualizirati i analizirati zaboravljenu i dosad neistraženu piščevu rukopisnu ostavštinu koja ima svoje značenje za povijest slavonske književnosti, ali i šire (Hrvatska, Mađarska). Dopunjeni bio-bibliografski podatci bit će korisni u istraživanju piščeva udjela u nabožnom korpusu hrvatske književnosti u Slavoniji 18. stoljeća kao i u određivanju utjecaja europskih uzora i izvora. Očekuje se da će rad donijeti šire spoznaje o piscu i njegovim tiskanim i rukopisnim djelima.

Popis literature (maksimalno 15 referenci)

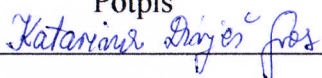
1. Fališevac, Dunja (1980.), *Hrvatska srednjovjekovna proza*. Hrvatsko filološko društvo. Zagreb.
2. Forko, Josip (1887.), *Crtice iz „slavonske“ književnosti u XVIII. stoljeću. III. dio., Izvješće o kralj. velikoj realci u Osieku koncem školske godine 1886./7.* Tiskom Julija Pfeiffera. Osiek.

3. Jakošić, Josip (1899). "Scriptores Interamniae vel Pannoniae Saviae nunc Slavoniae dictae anno 1759 conscripti (cum continuatione a. 1830)", u: Građa za povjest književnosti Hrvatske (ur.: Milivoj Šrepel), knjiga 2, JAZU, Zagreb.
4. Kravar, Zoran (1993.), *Nakon godine MDC: studije o književnom baroku i dodirnim temama*, Matica hrvatska, Dubrovnik.
5. Marijanović, Stanislav, (1996.), *Šimun Mecić i Antun Josip Knezović - preusmjeritelji hrvatske književnosti u Slavoniji 18. stoljeća*, u: Dani Hvarskog kazališta, XXII, Split.
6. Matić, Tomo (1945.), *Prosvjetni i književni rad u Slavoniji prije preporoda*, HAZU. Knjiga XLI. Djela HAZU, Zagreb.
7. Matić, Tomo, (1968.), *Motiv Genoveve u starijoj hrvatskoj književnosti*, u: Građa za povijest književnosti hrvatske, 29. JAZU, Zagreb.
8. Pavličić, Pavao (1979.), *Rasprave o hrvatskoj baroknoj književnosti*, Čakavski sabor, Split.
9. Sekulić, Ante (1993.), *Hrvatski pisci u ugarskom Podunavlju od početaka do kraja XVIII. stoljeća*, Prosvjeta Bjelovar, Zagreb.
10. Šundalić, Zlata, (1996.), *Molitvena knjuga pod imenom Put nebeski Antuna Jozipa Knezovića*, u: Književni Osijek: književnost u Osijeku i o Osijeku od početka do danas. Studije i eseji. Osijek.
11. Šundalić, Zlata (2003.), *Studenac nebeski: molitvenici u hrvatskoj književnosti od 16. do kraja 18. stoljeća (s posebnim osvrtom na Antuna Kanižlića)*, Književni krug, Split.
12. Tatarin, Milovan, (1997.), *Spjev o svetoj Genovevi Antuna Josipa Knezovića*, u: Umjetnost riječi, XLI, 1-2. Zagreb.
13. Tatarin, Milovan (2002.), *Hagiografski spjev o svetj Olivi Antuna Josipa Knezovića*, u: Hrvatska književna baština, Ex libris, knjiga I. Zagreb.
14. Vončina, Josip (2006.), *Tekstološka načela za pisanu baštinu hrvatskoga jezičnog izraza*, Matica hrvatska, Zagreb.
15. Prosperov Novak, Slobodan (1999.), *Povijest hrvatske književnosti od Gundulićeva „poroda od tmine“ do Kačićeva Razgovora ugodnog naroda slovinskoga iz 1756.. III. knjiga*. Antibarbarus, Zagreb.

IZJAVA

Izjavljujem da nisam prijavio/prijavila temu doktorske disertacije (s istovjetnom temom) ni na jednom drugom sveučilištu.

U Osijeku 15. lipnja 2018.

Potpis

Napomena¹

Prof. dr. sc. Zlata Šundalić

Molimo Vas da ispunjeni Obrazac 1 pošaljete u elektroničkom i u tiskanom obliku (potpisan) referentu za doktorski studij u Uredu za studentska pitanja.

¹ U napomeni navesti budućega mentora.